Írta: origo
2005. július 27. szerda - Módosítás: 2005. július 27. szerda

Utolsó próbáját tartotta az Illés zenekar a két búcsúkoncertje elõtt, melyre a sajtó képviselõit is meghívták (az errõl készült videó is megtekinthetõ). Utolsó próbáját tartotta az Illés zenekar a két búcsúkoncertje elõtt, melyre a sajtó képviselõit is meghívták (az errõl készült videó is megtekinthetõ). A Csíkszeredán, illetve a Szigeten tartandó koncertek állítólag tényleg a zenekar gazdag pályafutásának végét jelentik majd. A legnagyobb hatású magyar együttesnek tartott Illés munkássága elõtt egyébként 13 mai elõadó is tisztelgett, amikor az Amikor én még kissrác voltam címû tribute-albumon értelmezték át az Illés-életmûvet. Légy jó kicsit hozzám Amikor 2001-ben a Népstadionban lépett fel a magyar beatkorszak legendás hármasfogata, azaz az Illés, a Metró és az Omega, akkor biztosan sokak fejében megfordult, hogy lehet, így, ebben a formában utoljára láthattuk ezeket a zenekarokat. Nos, az Illés esetében sajnos tényleg így történt: már folyt a felkészülés az Illés 40 éves jubileumi koncertjeit Csíkszeredára és a Sziget fesztivál nulladik napjára, amikor május 1-jén Pásztory Zoltán, a zenekar dobosa váratlanul meghalt. Pedig 2003-ban éppen õ volt az, aki az István, a király csíksomlyói elõadásának elsöprõ sikerén felbuzdulva javasolta Szörényi Leventének, hogy fennállása óta elõször az Illés is igazán felléphetne Erdélyben. Már csak azért is, mert 2005-ben amúgy is fennállásának 40. évfordulóját ünnepli a zenekar, miként Szörényi Levente is ugyanebben az évben tölti be 60. életévét. A koncertet megszervezték, és ha már amúgy is lendületben van a zenekar, akkor nem látták okát, hogy ne fogadják el a Sziget szervezõinek ajánlatát, és így a csíkszeredai fellépést követõen, a fesztivál hivatalos indulása elõtti napon játszik majd az Illés - immár Pásztory Zoltán nélkül. A dobos elveszítése valódi sokként érte a zenekart, de végül úgy határoztak a tagok, hogy a koncerteket megtartják, hiszen vélhetõen õ maga is így szeretné. Pásztory Zoltán helyére egykori tanítványa (és nem mellesleg Szörényi Levente fia), Szörényi Örs ült, aki a dobfelszerelést is megörökölte tõle. Így aztán folytatódott a felkészülés, a zenekar pedig beköltözött a pesthidegkúti Klebelsberg Kúnó Kultúrkúriába, ahol heteken keresztül próbáltak. Az utolsó próbát viszont sajtótájékoztatóval is egybekötötték, ami egyben az Illés utolsó magyarországi sajtótájékoztatóját is jelenti. Az õszülõ eredeti Illés-tagok szép komótosan hangolnak, miközben szállingóznak az újságírók. Utóbbiak közül elég sokan elakadtak a Pasaréti úton, ezért addig Bródy János Yamaha-szintije és a beletáplált örökzöldek oldják a hangulatot. Ha a zenészeket nem ismernénk arcról, joviális öreguraknak tartanánk legtöbbjüket, talán még Bródy "Tini" az, akibõl nem nézne ki az ember legalább egy unokát, de már õ is õszül. Aztán Szörényi Levente elõre is elnézést kér a rossz hangzás miatt, mondván, hogy néhány tojástartó a plafonon nem ártana, ezt leszámítva nagyon jól érzik magukat Hidegkúton, amelyrõl késõbb megtudtuk, hogy azért esett erre a választás, mert viszonylag közel van Szörényi Szabolcs ágyához. Mielõtt "a fiúk" a húrokba csapnának, Rosta Mária producer elmondja, hogy ez valóban az Illés utolsó két koncertje lesz, és nem terveznek több utolsó utáni fellépést. Éppen ezért sok nézõt is várnak, különösen Csíkszeredára, ahol akár százezres tömeg is összeverõdhet augusztus 5-én, amikor magyar idõ szerint este 8-kor megszólal a Ne gondold címû standard koncertkezdõ Illés-örökzöld. Illetve mégsem. "Annyit elárulunk a koncert programjáról, hogy most nem a Ne gondold lesz az elsõ szám" - rejtélyeskedik Szörényi Levente, aki azt is bevallja, hogy demokrácia van a zenekarban, amikor a programot állítják össze. A kétórásra tervezett elõadásban a legnagyobb slágerek mellett azért hallható lesz néhány meglepetés is, így például a Március 1848, amelyet utoljára 24 éve játszott el az Illés élõben. De lesz - Szörényi szavával élve - "népnemzeti" blokk is, melyben a népi ihletésû, politikai mondanivalóval is rendelkezõ Illés-dalok hangzanak el, és egyáltalán, senki nem marad elégedetlenül. Az erdélyi koncert egyébként az Informatikai és Hírközlési Minisztérium segítségével a www.emagyarorszag.hu címen élõben is nyomon követhetõ lesz,

míg a Duna TV is készít az eseményrõl felvételeket, melyekbõl késõbb egy háromrészes film készül majd. Egy újságírói kérdésre válaszul az is elhangzott, hogy politikust nem engednek majd a színpad közelébe. Sok idõ nem marad a pihenésre, hiszen négy nappal késõbb már a Sziget Nagyszínpadára kell majd lépniük a tagoknak - hogy pontosan hánykor, az még nem világos számukra sem, mindenesetre a 7 és 9 óra közötti idõintervallumban bármi elképzelhetõ, bár az utóbbi idõpont tûnik a legvalószínûbbnek. A "nulladik" napi koncertre a Sziget hetijegyei már érvényesek, míg a többiek 5 ezer forintos napijegy ellenében búcsúztathatják majd a Szörényi-Bródy páros legendás dalait (legalábbis a legtöbbet õk írták). A sok információ után végül három számot is eljátszott a zenekar, és ha az ember becsukta a szemét, akkor akár még azt is elképzelhette, hogy valahogy így hangozhatott annak idején a Légy jó kicsit hozzám, jó harmincöt-negyven évvel ezelõtt. Jó, persze, talán nem egészen így, de azért mégsem lehet akkora különbség. És végül is ez már önmagában szép reményekre jogosíthat fel mindenkit, aki látni akarja még utoljára az Illés zenekart Amikor én még kissrác voltam Biztosan lehet vitatkozni azon, hogy van-e olyan magyar zenekar, amelyiknek a munkássága jobban beépült a magyar össznépi tudatalattiba, mint az Illés, de nem érdemes. Még akik nem szeretik, azok is kénytelenek kívülrõl fújni az olyan idõtlen számokat, mint Az utcán, a Ne gondold vagy a Miért hagytuk, hogy így legyen?, és még hosszan lehetne sorolni. Arról nem is beszélve, hogy az Illés meg is érdemelte mindezt. A Szörényi Levente, Bródy János, Illés Lajos, Szörényi Szabolcs, Pásztory Zoltán felállást 1965-ben stabilizáló zenekar írta a beatkorszak legjobb magyar dalait, amelyek többsége szövegét és hangszerelését tekintve is köröket vert a honi mezõnyre. Az sem véletlen, hogy még a hatvanas években volt a legkisebb a különbség a magyar és az angolszász könnyûzene között, és talán még azt is megkockáztathatjuk, hogy az Illés legjobban sikerült dalai nem is lógnának ki egy korabeli slágerválogatásról (ami igen nagy szó, ha az elmúlt harminc évet nézzük). A hatvanas években az Illés volt az, amelyik legnyitottabb volt az új hangzások, zenei megoldások iránt, és a tagok a luxemburgi rádióból is jó érzékkel tették magukévá a legjobb hatásokat. Közhelyszerû, hogy magyar népzenei elemekkel is õk dúsították elõször a beat/rock mûfajt. Éppen ezért volt sokáig érthetetlen, hogy míg például Angliában zenekarok tucatjai építették a karrierjüket a Beatles hagyatékának felélésére, addig nálunk az Illés öröksége úgy tûnt el, mintha nem is lett volna. Így aztán a zenekar a menõ fiatalok számára inkább ciki és a szülõk zenéje maradt, és épp ezért nagy jelentõségû ez a válogatás, ami most jelent meg az Illés számokat tolmácsoló 13 zenekar dalából. Az ötlet akkor merült fel, amikor elõször került szóba a jubileumi koncert a Szigeten. A válogatás alapkoncepciója az volt, hogy olyan feldolgozások szülessenek, "amikbõl éppúgy átsüt a maguk markáns személyisége, mint az eredeti számok íze. Bárhonnan közelítsék is meg: a beat és a rock, a reggae és a ska, az elektronikus vagy a világzene felõl". A projektet Marton László Távolodó, a Magyar Narancs zenei szerkesztõje gondozta, és õ is kérte fel az általa kiválasztott együtteseket, elõadókat a feladatra. A lemezen a Magyarországon nem túlzottan elterjedt tribute-mûfaj elõnyei és hátrányai is megtalálhatók. Egyrészt némely elõadó nagyon ötletes módon közelíti meg az Illés-számokat, teljesen a saját képére gyúrva azokat - ennek azonban megvan az a veszélye is, hogy ha a hallgató éppen nem szereti az adott zenekart, akkor még az ötletesség sem veszi le a lábáról. Azt is meg kell jegyezni ugyanakkor, hogy némelyik elõadó a saját teljes életmûvét veri a lemezen levõ feldolgozással - ennyit tesz egy tényleg jól megírt dal. A legnagyobb Illés-slágerek mellett néhány kevésbé ismert szám is elõkerül, ami egyáltalán nem baj. Ha ki kell emelni néhány számot, akkor mindenképpen meg kell említeni a Pannonia Allstars Ska Orchestra instrumentális Ne gondold átdolgozását, némi toastinggal súlyosbítva. Ugyancsak bátran nyúlt az alapanyaghoz az Amorf Ördögök, amely a

Honvéd Férfikar Szerenád-Kommandóval kiegészítve öltöztette új ruhába a Légy jó kicsit hozzám-ot. A Heaven Street Seven igazi effektorgiába torkolló gitárfüggönyt varázsol az Eljöttél végére, míg az Etnofon Zenei Társulás és Palya Bea az album legszebb számát szolgáltatja a Szõke Anni balladájával. Aztán feltûnik még az albumon a Quimby, a Kispál és a Borz, a Puzzle vagy a Besh o droM is, és sok panaszunk tényleg nem lehet, még a lemez "botcsinálta producere" is elégedett lehet, hiszen a zenekarok többsége tényleg nem okozott csalódást.
Inkei Bence